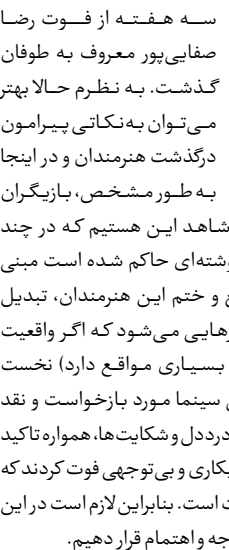

ستار اورکی، آهنگساز سینما که ساخت موسیقی فیلم‌های سینما تروپول، فیلاش و ویلیا‌ها را در کارنامه دارد، این روزها مشغول ساخت موسیقی فیلم دفاع مقدس «آن دو» است. این فیلم ادای دینی به شهدای لر و ایل بختیاری و نیز شهدای اصفهانی در جریان جنگ تحمیلی است و برای شرکت در چهل و دومین جشنواره فیلم فجر امسال آماده می‌شود. با پایان فیلمبرداری آن دو به کارگردانی مرتضی رحیمی و

محمد تقی فہیم | نویسنده و مترجم

مورد اول خیلی پیچیده و پنهان نیست. حرف صریح و بی‌پرده این است که چرا خود سینمایی‌ها به فکر همدگر نیستند؟ چرا آنهایی که در مقام کارگردان و بازیگر می‌کنند، پروژواری را از آستانه دل‌زدن دارند قدمی‌ها، بیکپاره و پیشگسوتان خانه‌نشین نیستند؟ پرسش‌های جدی دیگری در این رابطه که از آن می‌گذرم و از آنجا که نیروهای تازه‌نفس زیادی وارد سینما شده‌اند، فقط بخشی از صحبت پیمان باغی خطاب به آنان را تکرار می‌کنم: «چوان ترها فراموش کردند که اگر امروز می‌بینند، این سینما روی دوش چه کسانی بوده که به پنجای رسیدن است.»

خلاصه این‌که منتظر خانه‌سینما ماندن و از فلان مسئول متوقع داشتن با ایفای وظیفه انسانی و صنفی و رفاقتی، منافاتی که ندارد حتی ثواب هم دارد. اصلاً شما فرض کنید، یاباید خمس سرکار بودن و پروژه داشتن خود را بپردازید، همین.

ما نکته مهم دیگر این اقل قلم خطاب به خود هنرمندان قدیمی است. میداد که برخی جوایز و بعضا نقش‌های قابل توجه، باعث و بانی غرور و توقعات بعد از این شدن. همواره گفتند و شنیده‌ام که سینما برای رحم است. یعنی دقیقاً در محیط شهرت اتفاق می‌افتد. بعضی گره‌های هنرمندان شپهر نتوانند «شهرت» را مدیریت کنند. تبعات آن، اول از همه دامن خودشان را خواهد گرفت. بازیگرانی که به حق یا بر اثر حوادث روزگار به جایزه‌ای دست می‌یابند یا فرصتی برای ایفای نقش‌های بزرگترشان فراهم می‌شود که بعد از کار شدن نیست، پرتیانشان را تحلیلی واقع‌بینانه از سبازکار سینما و دیده شهرت نداشته‌باشند، اسیر روزگار می‌شوند. برای روشن شدن این بحث بهتر است به مصادیق عینی در این رابطه اشاره کنیم. مثلاً مرحوم جشید شیخی را یادتان بیاید. او در این نقش‌های اول و مطول کم نداشت، ولی در ادامه به حضورهای در چند فصل یا حتی چند پلان هم رضایت می‌داد.

همچنین بازترین مصداق این موضوع، مرحوم تپا بیسانی بود. خدایا مرا هیچ وقت به طول نقش هیمت نمی داد و همواره هم مشغول کار بود. با چرا راه دور برویم. در یک ده گذشته نقش های جمشید هاشم پور بود و امروز کرد که بعضا در یک پلان حضور یافته است و نمونه های دیگری که قابل اشاره هستند، البته اشتباه نشود، تاکید این قلم بر پذیرش هر نقش مبتذل و فاقد ارزشی نیست (بالطبع انتخابگری مهم است) بلکه تصریح بر این است که اگر بازیگری جایزه ای دریافت کند، در مقطعی موفق به بازی در نقش های درجه یک یا در دوره، نباید انتظار داشته باشد که تا آخر عمر با چنین پیشنهادهایی مواجه شود.

شاید تا حدودی حرف شما درست باشد اما اگر از ابتدای فیلم رابطه میان برادرها را نمی‌فهمیم که آنها هم از خیلی چیزهای‌شان گذشتند تا کنار حاج عبدا... قرار بگیرند، غریب‌ال‌یاور می‌شد. وقتی مسیر فیلم پیش می‌رود، این تفاوت‌ها برای شما دغدغه نیست و به این سؤال که چرا این افراد کنار هم قرار گرفتند، پاسخ داده شده است. شاید امکان کوتاه‌تر کردن مستند وجود داشت اما به دلیل این که همه چیز مثل دومینو به هم متصل است، ما چرا نآهسته باقی می‌ماند.

بچه‌های مستند خیلی زحمت می‌کشد و جشنواره حقیقت تنها ویتزین است که مستندسازان به شکل سالانه در ایران دارند و وجود این جشنواره برای مستندسازان حس خوبی دارد و الان هم هزینه‌های تولید بالا رفته است اما بالاخره این جشنواره هم خط مشی مشخصی دارد و اگر فضای جنبی وجود داشته باشد که فیلم‌های متنوع‌تری دیده شود، بهتر است. به دلیل محدود بودن بودجه ما باید با سرمایه‌گذاران دولتی با زمان کم‌تری کار کنیم و فیلم بسازیم.

همراهی و همدلی اقلیت‌های مذهبی با دیگر اقلیت‌های جامعه ایران در جنگ تحمیلی بالاترین جلوه خود را نشان داده است. خون شهدای امرنی، آشوری، کلیکی و زوزشتی با خون هموطنان مسلمان خود درهم آمیخت و آنان با شجاعت و دلیری در برابر دشمن ایستادند و در این دوران بود که تفاوت‌های رنگ، زبان، مذهب، عقیده اسلامی، نژاد و پند را برای و وطن دوستی شهدای مسیحی تمجید کرده و به دیندار و پندار و وطن دوستی این معظمان شهدا رفته‌اند و در همانی آنان به مناسبت سال نوی مسیحی شرکت کرده‌اند.

«همسفر، جلوه‌ای از همین وحدت و یکدلی زیر نام ایران و ملت سایه پرچم سدرنگ این سرزمین است. شاید کمتر کسی باور کند که یک ارمنی را در جهاد سازندگی شرکت داشته باشد و توانایی‌های خود در امور فنی را در خدمت پیشرفت و آبادانی کشور قرار داده باشد. چیزی که همسفر را جذاب می‌کند، همین کشف سوره و غافلگیری مخاطب است که ناخودآگاه برای او این سؤال را پیش می‌آورد که یک مسیحی در جهاد سازندگی که یک نهاد انقلابی بود، چه می‌کرده است؟ برای پاسخ به این پرسش پیشنهاد می‌کنیم فیلم را حتما ببینید.

پوستر اولین جشنواره ملی «فیلم کوتاه زندگی» با موضوع جریان سازی فرهنگی ازدواج با حضور وحید یامین پور، معاون امور جوانان وزارت ورزش و جوانان رونمایی شد. حجت الاسلام متقی فر، مدیرکل دفتر برنامه ریزی و توسعه

اجتماعی جوانان و حاجی حسینی، مدیرکل ورزش و جوانان استان یزد از دیگر حاضران این مراسم بودند. جشنواره «فیلم کوتاه زندگی» در دو بخش داستانی و مستند با رویکرد توجه به فیلم‌هایی با موضوعات خانواده، ازدواج، جمعیت و فرزندآوری، سبک زندگی ایرانی - اسلامی و آیین‌های ازدواج در بین اقوام ایرانی، به میزبانی یزد برگزار می‌شود. جریان سازی فرهنگی ازدواج به ویژه ازدواج آسان، فرهنگ سازی در جهت موضوع جوانی جمعیت و توجه به موضوع بچران سالمندی، توجه ویژه به موضوع خانواده و سبک زندگی ایرانی - اسلامی به تقویت خودباوری و افزایش امیدو نشاط در میان فیلمسازان جوان کشور، اهداف این جشنواره را تشکیل می‌دهند. ثبت نام در این جشنواره از اول بهمن ۱۳۹۲ تا اسفند ۱۳۹۲ امکان پذیر است و اختتامیه آن بهار ۱۳۹۳ برگزار خواهد شد.

در حالی که نسخه نهایی فیلم سینمایی «لاک پشت» در حال آماده‌سازی برای ارسال به چهل و دومین جشنواره فجر است، فهرست کامل بازیگران این فیلم اعلام شد.

«لاک‌پشت» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی بهمن کامیار این روزها در آستانه پایان مراحل فنی و رسیدن به نسخه نهایی است تا برای حضور در جشنواره فیلم فجر آماده نمایش شود. پیش از این فرهاد اصلانی، نازنین بیاتی، نازنین کریمی و مابره ابر به عنوان بازیگران این اثر سینمایی معرفی شده بودند و حالا با اعلام نقش آفرینی هومن برق‌نورد، آریتا حاجیان، علیرضا آقایی و جمشید گرگین، انتشار اولین تصاویر این فیلم همزمان با اعلام «لاک‌پشت» کاملاً مشخص شد.